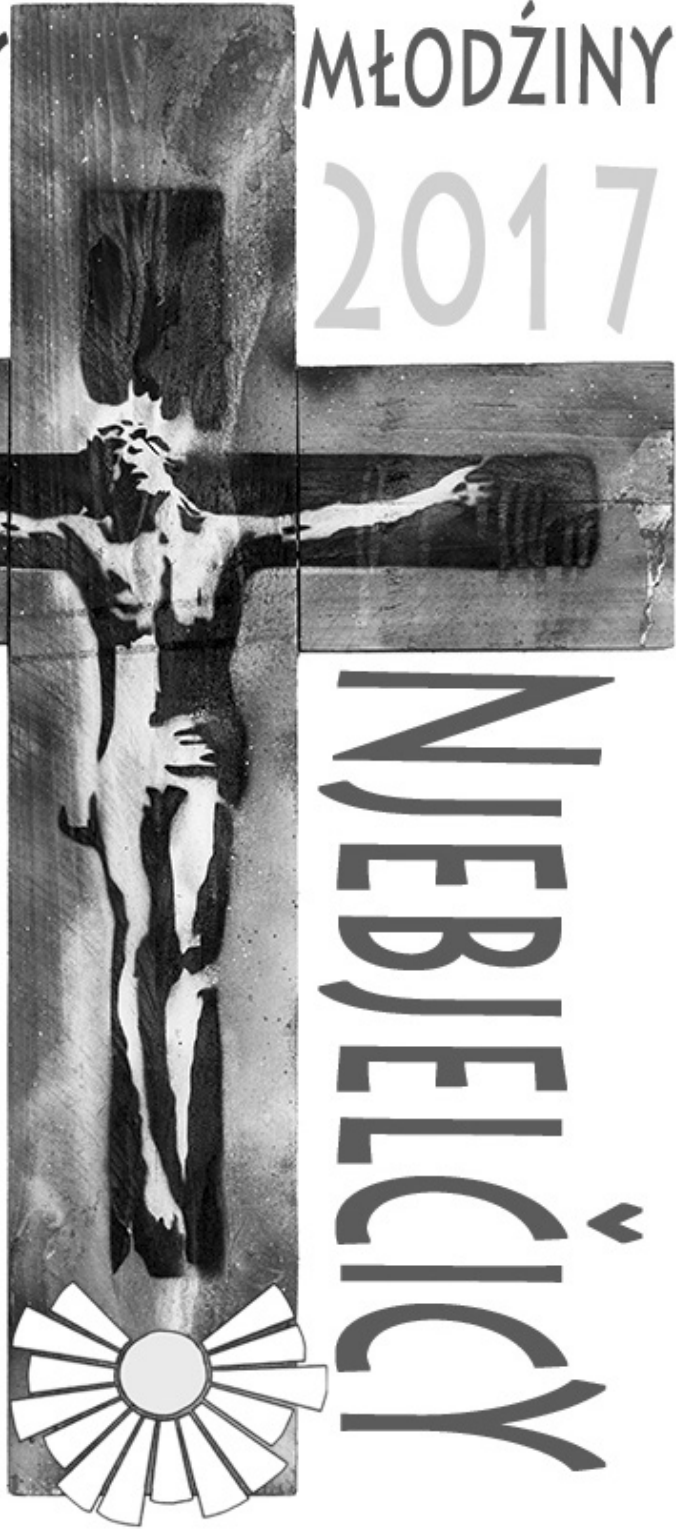
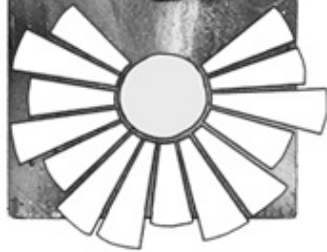

KŘIŽOWY
PUČ

MŁODŻINY
2017

09.04.2017
14.00 HODŽ.

NJEJELČY

Prěnje postaće: Jězus k smjerći wotsudženy.

K Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy Će.

L Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Słowa swjateho scénja po Lukašu:

Hdyž so přibližowachu dny jeho donjebjesspěća, předewza sej do Jerusalema hić. A pósła póstow před sobu. Ći podachu so na puć a přińdžechu do samaritiskeje wsy, zo bychu jemu přebytk přihotowali. Ale njepřijachu jeho, dokelž do Jerusalema pućowaše.

Lk 9,51–53

K Jězuso, hižo na spočatku Tvojeho puća do Jerusalema, puća k smjerći, Će wotpokazachu. – Njepřiwzachu Će, wšako běše Ty jim cuzy. Sy přislušaš ludej, kotryž wuznawa so hinašej nabožinje ... Tebje njepohosćichu, kiž běše smjerći tak blisko ...

L Božo, kak jara nas tole zatraši, wšako skutkuje to kaž situacija džensa. Tež my wotpokazamy ludźi, kotřiž pytaja lěpše žiwjenje a chcedza sej swoje wohrožene žiwjenje wuchować. Kłapaja wo durje našeho stata, našich cyrkwjow a domow. Su nam cuze. My pak widźimi w nich hustohdy našich njepřecelow a mamy strach před nam cuzej nabožinu.

K Město hospodliwosće nadeńdu pola nas smjerć: při pobrjóhu Lampedusa, w Grjekskej, w lěhwach za čěkańcow. Wotpokazanje je zdobom smjertny wusud. Za nich a tež za Tebje. W poslednich lětach bu Ty z 30 tysac čěkańcami k smjerći zasudženy. Přez koho? Štó podpisa tutón wusud?

L Jězuso, Ty sy so w hródzi narodził, dokelž njeběše w hospodze městna za Tebje. Dopominaš pak nas tež na Tvojich wučomnikow w Emawsu: přeprosychu cuzeho k jědži a spóznachu ... Tebje!

K Prosimy Će: Wotewr nam woći! Daj, zo bychmy Će póznali! Ty sy žiwy – w každym čěkańcu. Ty kraluješ – jako potrěbny – wěki na wěki.

L Amen.

Druhe postaće: Jězus pod křižom padnył.

K Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy Će.

L Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Słowa swjateho scénja po Marku:

Tu přinjesechu k njemu wićiweho (Gelähmter), kotrehož štyrjo mužojo njesechu. Jězus rjekny k wićiwemu: Syno, twoje hrěchi so ċi wodawaja. Stań, wzmi swoje ložo a dži domoj!

Mk 2,3

K Jězuso, kaž sy Ty pod ćežu křiža padnył, tak padam tež ja stajnje do samsnych hrěchow. Mysl na swoje ćežke hrěchi sćini mje bjezmócného. Njemóžu pak ze swójskeje mocy k Tebi přińć. Sym kaž zlemjeny – hišće bóle hač wony wićiwy. Wón je sej dał pomhać – jeho přeceljo přinjesechu jeho Tebi. Ja pak wučeknu sej ze swojimi hrěchami do samoty, hdyž na to myslu sym husto bjez mocy – abo hišće husćišo – agresiwny ...

L Džakuju so Ći, zo smědzach džensa słyšeć, što sy wićiwemu prajił: Mjenuješ jeho najprjedy syna. A potom hakle prajiš: Twoje hrěchi so ċi wodawaja. Njezapočinaš z hrěchami, hačrunjež myslach, zo njejsym hódny być mjenowany Twój syn. W spowědži dožiwich: Njebudu poniženy, ale namakam swoju dostojnosć zaso, dokelž Ty mi ju dariš.

K Knježe Jězuso, sławjeny budž Ty w kóždym spowědnym stole swěta. Połny miłosće njewustawaš nam wodawać. Daj nas Će na tute wašnje w kóždym spowědniku póznać. Njech je sakrament pokuty za kóždeho nazhonjenje smilnosće a respekta. Prosymy za tych, kotřiž ze strachom, hańby a zwjeršnosće lěta dołho k spowědži njechodža. Spožć nam všem Twojeho ducha – kotryž da nam našu hrěšnosć póznawać – dokelž je nam daty k wodawanju hrěchow! Prosymy pak tež za tych, kotřiž tworja rozsudy swojeho žiwjenja bjez swědomja. Řěč jim do swědomja, rozmnož jim lubosć. Pomhaj nam, zo bychmy swjatu cyrkej lubowali, kotraž ma za nas stajnje radu, byrnjež z hrěšnikow wobstała. Swjaty, swjaty, swjaty, Ty přecelo hrěšnikow!

L Amen.

Třeće postaće: Syman Cyrenski pomha Jězusej křiž njesć.

K Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy Će.

L Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Słowa swjateho scénja po Mateju:

Hdyž pak Jězus do Pětroweho domu přińdže, wuhlada jeho přichodnu mać ze zymicy choru ležo. A dótkny so jeje ruki, a hnydom wopuści ju zymica. Wona stany a jim poslužowaše. Jako so zwječori, přiwjedžechu k njemu wjele ludźi, wot zlych duchow wobsydnjenych. A wučeri duchow ze słowom a wustrowi wšěch chorych, zo by so dopjelniło, štož bu přez profeta Isaiasa prajene: Naše słabosće je na so wzał, a njesł naše chorosće. Mt 8,14–17

K Ty sy wzał naše słabosće na so a sy njesł naše chorosće. Syman Cyrenski pak po zdaću nic. – Dyrbjachu jeho nućić, zo Ći pomha ...

L Ja nimam hižo prawo, jeho zasudzić, přetož tež ja čekam před słabosću a chorosću blišeho. Snadž, dokelž njemyslu na to, zo sy Ty najprjedy moju chorosć a słabosć na so wzał? Znaju Će wosebje jako lěkarja – chorym póslany, nic strowym. Kak husto sy hižo ke mni přišło, jako běch chory? Kelko króc sy mi dał Twoju ruku a mje njesl? Sy mje wuhojil wot wjele hóršeje chorosće hač wot zymicy: wot egoizma, zwjeršnosće, bjezzmysłosće, njedowěry do sebje sameho. Nochcu Ći zamjelčec, štož sym směł přez Tebje nazhonić.

K Knježe Jězuso, sławimy Će přez wšitkich, kotřiž su w pomocy chorym swoje powołanje namakali; přez lěkarjow, chorobne sotry, přistajenych w chorownjach a hospicach. Chwalimy Će za dušepastyrjow a rjady, kiž wukonjeja služby za chorych. Prosimy Će, sčín nas čućiwych za kóždeho choreho. Daj, zo bychmy byli kmاني, rady a njenućeni chorym pomhać a jich z modlitwu podpěrać.

L Amen.

Štwórte postaće: Jězus na křižu wuměra.

K Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy Će.

L Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Słowa swjateho scénja po Janu:

Potom Jězus, wědžo, zo je wšitko zdokonjane, rjekny, zo by so Pismo dopjelnilo: „Mi chce so pić!“ Steješe tam sudobjo poľne kisała. Tyknywši hubicu poľnu kisała na hizopowu sćinu podachu ju jemu k hubomaj.

Jan 19,28–29

K Za čim žedži so ćerpjacy čłowjek? Što přeje sebi mrějacy ert? Tebi, na křižu mrějo, dachu kisało. To bě posledni skutk čłowjeka za Tebje, sekundy do Twojeje smjerće. Posledne wusměšenje. Posledna njepräčelność. Njejsmy Ći ničo zalutowali! Tež nic při Twojej poslednej próstwje ...

L Mysl, zo móhło so to tež džensa wospjetować, mje zastróža. Zo sym tupy, zo čekam před próstwu samotnych a mrějacych. Abo tež, zo spytam próstwu z něčim zničić: z tunymi darami, kiž maja moju přitomnosť narunać.

K Knježe Jězuso, Tebi je kóždy žadosć čłowječeje wutroby znata. Chceš nam dać wodu wěčneho žiwjenja – štož ju pije, njebudže hižo lačny. Tuta woda je Duch Swjaty – potajnosť trojicy lubosće. Daj, zo póznajemy a zrozumimy – kaž Ty – čłowječe přeča a – tohorunja kaž Ty – so jim bližimy. Njech pomhamy ćerpjacemu z lubosću, kotraž je kanal wody wěčneho žiwjenja. Sławimy Će za wšitkich, kiž tak jednaja – Tebje sćěhujo – kiž sy přitomny w kóždym mrějacym. Jen Ty zamóžeš čłowječe žadanja spjelnić.

L Amen.

Pjate postaće: Jězusowe čěło do rowa kładu.

K Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy Će.

L Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Z knihi Tobit:

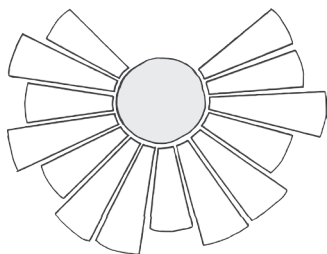
Ja, Tobit, [...] [d]awach dosć šćedriwje jałmožnu svojim bratram a ludej [...]. Swój chléb dawach hlódnym a drastu nahim. Hdyžkuli někoho ze swojeho splaha mortweho wuhladach a něhdže za murje Niniwy ćisnjeneho, pochowach jeho. Nětko pak džěše jedyn z wobydlerjow Niniwy ke kralej a wozjewi jemu, zo sym ja to, kiž je skradžu hrjeba. Jako ja pytnych, zo kral [...] mje pyta, zo by mje wotprawić dał, dach so poľny stracha do čěkanja. Tu so mi wšo moje zamóženje rubi [...]. po Tob 1,3.17.19–20

K Je to woprawdže tak wažny skutk miłosće, so rozžohnować wot wotemrětych? Wuplaći so, telko riskěrować kaž Tobit – hněł knježićela, žiwjenje, wšo wobsydstwo?!

L Kelko mamy hišće wot tuteje čućiwošće? – w swěće, hdžež přewostaja mnozy čěło zemrěteho chorownjam ... – w swěće, hdžež hižo njedóstanu maćerje stajnje po porodze čěło swojeho zemrěteho džěća ..., a čěło wotehnatych džěći je swětej jenož wotpadk?

K Knježe Jězuso, chcemy tworić hinaši swět. Tohoda Će sławimy za Józefa Arimatejskeho, kiž chcyše za Tebje być kaž Tobit. Sławimy Će za wšitkich, kotřiž staraja so wo pohrjeb za bjezdomnych. Za wšitkich, kotřiž pomhaja samotnym, blišeho pochować. Za tych, kotřiž hladaja zabyte rowy. A za tych, kotřiž staraja so wo rowy njepřećelow – wojakow njepřećelskeho wójska, přiwisnikow etniskich mjeńšinow. Sławimy Će za tych, kotřiž starosća so wo kěrchowy swěta, kaž Auschwitz, Birkenau, Dachau, Buchenwald a dalše. Zachowaj nas před wonječescenjom tutych skutkow lubosće. Daj, zo njebychmy hižo chowanje blišeho skomdžili; zo njebychmy znatych wopuščli, hdyž žaruja wo lubeho. Njech so dopominamy na našich wotemrětych – we wosobinskej modlitwje, na Božej mši a přez wopyt rowa.

L Amen. Daj nam česćownosć před smjercu, přetož wona je přechod k žiwjenju!

Dekanatne dušepastyrstwo za młodžinu

Młynski puć 4

01920 Worklecy

Tel.: 035796/95595

e-mejlka: don.boskowy-dom@t-online.de

Dušepastyr za młodžinu: farar G. Nawka

Referentka za młodžinske džěło: Lucija Škodžina